

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem A., doručovací adresa P.O. Box 178, 352 01 A., zastoupeného advokátem Mgr. Martinem Zikmundem se sídlem Šafaříkovy sady 5, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 16.3.2011 proti rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje**, se sídlem 360 21 Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 2.3.2011 č.j.: X o doplatek na bydlení,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí **Krajského úřadu Karlovarského kraje** ze dne 2.3.2011 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí **Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví**, č.j.: X ze dne 31.12.2010 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc s e v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Martinu Zikmundovi s e p ř i z n á v á odměna ve výši 2.880,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu zdejšího soudu na účet vedený u Komerční banky, a.s., pobočka Plzeň-město č. 35-5830830217/0100, VS 011121.

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím

orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 27.1.2011 bylo žalobou napadeno.

*Včasnou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí správního orgánu, tj. Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 2.3.2011, jímž bylo jeho odvolání zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Aš, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X ze dne 31.12.2010, když tímto rozhodnutím MěÚ byla žalobci odejmuta ode dne 1.8.2010 dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s odůvodněním, že došlo k novému posouzení nároku na dávku, ze kterého podle § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, v platném znění (dále jen **zákon**), vyplynulo, že částka příjmu žalobce zvýšená o příspěvek na živobytí a snížená o odůvodněné náklady na bydlení není nižší než částka na živobytí; žalobci také zanikl nárok na příspěvek na živobytí, proto dle § 33 odst. 3 zákona nesplňuje podmínku nároku na dávku. V odůvodnění napadeného rozhodnutí KÚ popsal průběh řízení a mimo jiné uvedl, že přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení předcházející vydání tohoto rozhodnutí a nezjistil pochybení MěÚ, neboť žalobce v měsíci srpnu 2010, tedy v měsíci hodnocení nároku na dávku doplatek na bydlení, nesplňoval zákonem stanovenou podmínku pro nárok na tuto dávku, a to nárok na dávku příspěvek na živobytí a dále v tomto měsíci příjem žalobce zvýšený o příspěvek na živobytí a snížený o odůvodněné náklady na bydlení nebyl nižší než částka na živobytí; dále bylo uvedeno, že v měsíci červenci 2010 obdržel žalobce podporu v nezaměstnanosti v celkové výši 28.008,-Kč a dále mu byla v měsíci prosinci odejmuta ode dne 1.8.2010 dávka příspěvek na živobytí; rovněž bylo uvedeno, že u KÚ probíhalo v měsíci lednu 2011 odvolací řízení a odvolací správní orgán konstatoval, že od 1.8.2010 neměl žalobce nárok na dávku příspěvek na živobytí (*rozhodnutí č.j. X ze dne 17.1.2011 nabylo právní moci dne 20.1.2011*).*

Žalobce v žalobě zdůraznil mimo jiné svůj nesouhlas s názorem správního orgánu, že podmínkou přiznání doplatku na bydlení je získání příspěvku na živobytí s odkazem na § 33 zákona a tudíž není dán prostor pro správní uvážení, proto je dle odvolacího orgánu podmínka splnění na dávku příspěvek na živobytí tak důležitá, ale jemu byla dávka příspěvek na živobytí odebrána od 1.8.2010 s 5 měsíčním zpožděním rozhodnutím ze dne 31.12.2010 č.j. X a dávka doplatek na bydlení mu byla odejmuta ode dne 1.8.2010 rozhodnutím ze dne 26.11.2010 č.j. X. Žalovaný dle žalobce navíc popírá své vlastní správní rozhodnutí v obdobné věci vydané 14.10.2010 č.j. X, kdy zrušil rozhodnutí MěÚ a věc vrátil k novému projednání. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí KÚ pro nezákonnost a překročení zákonem stanovené meze a jejich zneužití, současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů.

Zástupce žalobce (pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 14.4.2011 byl žalobci k jeho žádosti ustanoven zástupcem advokát Mgr. Martin Zikmund) v doplnění žaloby dne 5.5.2011 dále namítal faktickou nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí žalovaného i MěÚ, protože nemají dostatečnou oporu v důkazech ve správním spise, veškeré prezentované úvahy KÚ nemají podporu v provedených důkazech a žalobci není ani známo, na základě jakých skutečností KÚ k těmto závěrům a učiněným zjištěním dospěl. Rozhodnutí správních orgánů nevycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci a jsou nepřesvědčivá, neboť postrádají dostatečné a srozumitelné odůvodnění, nebyl zjištěn přesně a úplně skutečný stav věci, nebyly

opatřeny všechny potřebné doklady a důkazy pro své rozhodnutí, přičemž správní orgány nebyly vázány návrhy žalobce. KÚ se náležitě nezabýval všemi argumenty žalobce, přičemž neuvedl, proč postupoval právě takovýmto způsobem a jeho rozhodnutí bylo nečekané a nepředvídatelné, když dokazování trpělo vadami, které jej činí nezákonným, tudíž nepoužitelným. Správní orgány věc nesprávně právně posoudily, pokud vycházely ze zjištění, že příjem žalobce činil v měsíci červenci 2010 částku ve výši 28.008,-Kč. Tuto částku žalobce v červenci roku 2010 sice obdržel, nicméně se jednalo o podporu v nezaměstnanosti, která byla opožděně vyplacena za měsíce leden až červen roku 2010. Fakticky tedy činil příjem žalobce v měsíci červnu pouze částku 2.590,-Kč (nikoliv 28.008,-Kč). Významným zůstává to, v jakém období byly jednotlivé složky dané částky splatné a kdy měly být skutečně vyplaceny. Je zřejmé, že žalobce musel uhradit dluh, který mu vznikl za měsíce leden až červen v důsledku včasného neposkytnutí jednotlivých částek, které dohromady v součtu činí vyplacenou částku 28.008,-Kč. Je tedy poněkud zkreslená informace o tom, že žalobce obdržel v měsíci červnu 2010 částku ve výši 28.008,-Kč, když na straně druhé z této částky byly pokryty potřeby žalobce za minulé období. Žalobce nemůže doplácet na nesprávný postup správních orgánů, které uvedené dávky vyplatily opožděně. Uvedené nesprávné právní posouzení věci má za následek i nesprávné rozhodnutí ve věci. Správní orgány se nezabývaly svědomitě a odpovědně všemi argumenty žalobce s tím, že se s nimi náležitě nevypořádal ani KÚ v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Závěrem zástupce žalobce požadoval odměnu za zastupování v celkové výši 8.640,-Kč za 3 úkony právní služby a 3 režijní paušály společně s 20% DPH.

Zdejší soud zjistil z vyžádaného podání Úřadu práce v Chebu (dále jen **ÚP**) ze dne 24.5.2011, že žalobci byla vyplacena jednorázově podpora v nezaměstnanosti za 5 měsíců podpůrné doby za dobu od 18.1. do 17.6.2010 na základě rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí o zamítnutí odvolání žalobce č.j. X ze dne 23.6.2010, které nabylo právní moci dne 25.6.2010, jejíž vyúčtování bylo provedeno ÚP dne 9.7.2010 (nejbližší řádný termín přípravy výplat) a dne 15.7.2010 byla žalobci uhrazena ve výši 27.270,-Kč, ač dle rozpisu jednotlivých měsíčních částek se mělo jednat o částku 28.008,-Kč.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 15.7.2011 k podané žalobě a jejímu doplnění nesouhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a navrhl závěrem zamítnutí žaloby, když mimo jiné zdůraznil, že dávka doplatek na bydlení byla žalobci přiznána až dne 26.11.2010 a to od měsíce podání žádosti o doplatek na bydlení, tj. od července 2010, neboť ji předcházelo odvolací správní řízení a poté dne 20.12.2010 bylo zahájeno správní řízení z moci úřední a dne 31.12.2010 bylo vydáno rozhodnutí o odejmutí dávky doplatek na bydlení ode dne 1.8.2010 z důvodu, že žalobci byl ode dne 1.8.2010 odejmut příspěvek na živobytí, tudíž nesplnil podmínky pro přiznání doplatku na bydlení dle § 33 odst. 3 zákona. Důvodem odejmutí dávky příspěvek na živobytí bylo to, že žalobce obdržel dne 19.7.2010 podporu v nezaměstnanosti ve výši 28.008,-Kč za měsíce leden až červen 2010, ale z pohledu započítávání a hodnocení podkladů v rámci správního uvážení a následného přiznání či nepřiznání dávek pomoci v hmotné nouzi nelze rozpočítávat vyplacenou podporu v nezaměstnanosti na jednotlivé částky, které měly být žalobci vyplaceny během uvedených měsíců, neboť to neumožňuje zákon č. 111/2006 Sb. Vzhledem ke skutečnosti, že byla vyplacena jedna souhrnná částka 28.008,-Kč, jedná se pro účely nároku na příspěvek na živobytí za červenec 2010. Dále bylo uvedeno KÚ, že informace o vyplacení podpory

v nezaměstnanosti v měsíci červenci 2010 byla zanesena úřadem práce do informačního systému, tudíž MěÚ i KÚ vycházeli z údaje získaného od jiného správního orgánu, ke kterému dal žalobce souhlas při podání žádosti (viz. § 41 a § 16 zákona), originál dokumentu „odpověď na dotaz ze 13.7.2010“ je založen ve spisové dokumentaci, která je vedena u sp.zn. 17A 72/2010, která je provázána se správní žalobou 17A 13/2011. Rovněž bylo KÚ uvedeno, že žalobce a jeho právní zástupce by se měli ujednotit na měsíci, kdy žalobce obdržel podporu v nezaměstnanosti, neboť žalobce uvádí červenec 2010 a jeho zástupce červen 2010. Dle názoru KÚ není nutné přerušit soudní řízení v této věci, jak navrhl zástupce žalobce, jelikož pro přiznání nároku na jednotlivý typ dávky je nutné nejen splnit podmínky, ale také celkové hodnocení sociálních a majetkových poměrů žalobce v rámci správního uvážení v době podání žádosti o dávky pomoci v hmotné nouzi. V této věci však žalobce nesplnil jednu z podmínek uvedených v § 33 odst. 3 zákona, a to přiznání nároku na příspěvek na živobytí, na který neměl nárok s ohledem na to, že dne 19.7.2010 obdržel podporu v nezaměstnanosti za uvedenou dobu ve výši 28.008,-Kč, která je dle zákona brána jako příjem za měsíc červenec 2010, a to jako souhrnná částka.

Ze správního spisu zaslaného KÚ soud zjistil, že jeho obsah nesplňuje náležitosti stanovené v § 17 odst. 1 správního řádu (**zákon č. 500/2004 Sb.**), jelikož neobsahuje žádné podklady pro vydání rozhodnutí stanovené zejména v § 50 odst. 1 správního řádu, tudíž není zřejmé, jak mohly správní orgány ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ve spisu je totiž založen „rozpočet nájemného období od 1.6. do 31.7.2010 (firma Z. L., K. L., A.)“, který MěÚ došel 26.11.2010, *oznámení MěÚ ze dne 26.11.2010* č.j. X o přiznání doplatku na bydlení žalobci ve výši 511,-Kč měsíčně od července 2010, *oznámení MěÚ ze dne 20.12.2010* o zahájení správního řízení z moci úřední ve věci odejmutí doplatku na bydlení, *žádost* Krajského soudu v Plzni ze dne 3.12.2010 o zaslání správního spisu č.j. X a *žaloba žalobce* ze dne 1.12.2010, *vyjádření MěÚ* ze dne 16.12.2010 adresované zdejšímu soudu, *rozhodnutí MěÚ* ze dne 31.12.2010, *odvolání žalobce* ze dne 10.1.2011 proti rozhodnutí ze dne 31.12.2010 (doručeno 11.1.2011), ve kterém pouze uvedl, že toto rozhodnutí, kterým byli porušeny zákonné předpisy, nemůže používat právní ochrany neb je zcela nezákonné a proti němu se odvolává v plném rozsahu a *usnesení* zdejšího soudu č.j. 17A 70/2010-14 ze dne 4.1.2011, spisový přehled (26.11.2010-31.1.2011); dále je založeno *postoupení odvolání KÚ* ze dne 31.1.2011 a také *rozhodnutí KÚ* ze dne 2.3.2011 napadené žalobou. Dále jsou ke správnímu spisu samostatně připojeny příloha č. 3-5 obsahující listiny uvedené ve vyjádření KÚ, avšak je otázkou, kdy byly ke spisu skutečně připojeny, jelikož nejsou uvedeny ve spisovém přehledu, v němž jsou jinak všechny shora uvedené písemnosti.

Poté žalobce v podání ze dne 9.8.2011 pouze uvedl, že trvá i nadále na žalobě a nesouhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, protože se chce ústního jednání osobně zúčastnit a požadovat bude náklady řízení za jízdné k ústnímu jednání.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování

o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou následně doplněnou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů uvedených shora.

Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá žádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, však v této věci byla žalobcem namítána a shledána důvodnou.

Napadené rozhodnutí KÚ, ani rozhodnutí MěÚ, nejsou zejména v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Ve správním spisu však nejsou založeny všechny nezbytné podklady pro vydání rozhodnutí, jelikož založení určitých písemností v části označené „Příloha č. 3-5“ neprokazuje jednoznačně, že např. kopie odpovědi Úřadu práce v Chebu ze dne 13.7.2010 týkající se sdělení o přehledu plateb podpory v nezaměstnanosti žalobci v částkách shora uvedených, byla po celou dobu součástí správního spisu, neboť v takovém případě by byla nepochybně uvedena ve spisovém přehledu. Z žádného dokladu však nevyplyvá, kdy byla žalobci skutečně vyplacena částka 28.008,-Kč uvedená jako příjem žalobce v měsíci červenci 2010. Rozhodnutí MěÚ ze dne 31.12.2010 neobsahuje vůbec žádné konkrétní skutečnosti, na základě nichž bylo rozhodnuto, protože není vůbec uvedeno, jakým rozhodnutím a ze kterého dne i v jaké výši bylo rozhodnuto o přiznání dávky doplatek na bydlení, která byla odejmuta. Rozhodnutí KÚ ani MěÚ neobsahuje rozhodné skutečnosti, tedy z čeho a kdy bylo zjištěno vyplacení předmětné

částky žalobci a také není uveden důvod započtení částky 28.008,-Kč pouze do příjmu žalobce v měsíci červenci 2010 a nikoli „rozpočtení“ částek na jednotlivé měsíce (leden až červen), za které podpora v nezaměstnanosti byla přiznána a vyplacena. *Vyjádření k žalobě však není rozhodnutím samým, proto údaje v něm uvedené KÚ nelze zohlednit.*

S ohledem zejména na skutečnosti sdělené dne 24.5.2011 Úřadem práce v Chebu ohledně žalobce *je dle názoru soudu nezbytné* s přihlédnutím k tomu, že na danou situaci není v zákoně pamatováno, *aby rozhodující správní orgán za použití počítačového programu OKnouze/OKslužby zjistil, jaký bude výsledek dvou variant výpočtu:*

1) bude zohledněna situace, kdy v měsících duben až červen 2010 činil příjem žalobce 0,-Kč a v červenci 2010 činil 28.008,-Kč, respektive 27.270,-Kč;

2) bude vycházeno i z údajů shora uvedených, které byly poskytnuty zdejšímu soudu ÚP dne 24.5.2011, že v roce 2010 činila podpora v nezaměstnanosti žalobce v měsících duben – 5.077,-Kč, květen – 4.848,-Kč a červen – 2.590,-Kč; jednorázově byla žalobci uhrazena dne 15.7.2010 částka 27.270,-Kč, celkem mu náleželo 28.808,-Kč (*pozn. soudu: pravděpodobně se jedná o písařskou chybu – správně by se mělo jednat dle součtu částek o 28.008,-Kč*) a z toho 738,-Kč činila zákonná srážka ze mzdy (doklad od uvedeného úřadu práce ze dne 13.7.2010 obsahující uvedené skutečnosti o výši podpory v jednotlivých měsících je založen ve správním spisu), přičemž kopie podání bude poskytnuta žalovanému;

3) teprve až po získání všech správních rozhodných údajů od příslušného ÚP, neboť *rozhodující je skutečné vyplacení konkrétní částky žalobci* a nikoli pouhé datum výpočtu výše celkové podpory v nezaměstnanosti, provede rozhodující správní orgán výpočet dávky příspěvek na živobytí a žalobci přizná tu výši, která bude pro něho příznivější, neboť nemůže jít k tíži občana skutečnost, že zákonodárce nepamatoval na všechny varianty případů, které v praxi mohou nastat a musí být řešeny.

V této věci soud nepřehlédl ani další pochybení žalovaného, který místo toho, aby zrušil odvoláním napadené rozhodnutí MěÚ ze dne 31.12.2010 neobsahující žádné konkrétní důvody, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno a vrátil jej MěÚ s pokyny, jak má být postupováno před dalším rozhodnutím, jeho potvrzením i svoje rozhodnutí napadené žalobou zatížil stejnou vadou (*nebylo totiž ani uvedeno, kterého dne skutečně byla jednorázově vyplacena podpora v nezaměstnanosti žalobci či připsána na jeho bankovní účet*), vydal sám rozhodnutí, jímž se pokusil napravit pochybení MěÚ, jehož rozhodnutí bylo z pohledu soudu zjevně nepřezkoumatelné zejména pro absenci podkladů pro jeho vydání, které musí být založeny ve správním spisu, byť se jedná i o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů není zjištělné, zda se vůbec zabývaly i větou druhou § 33 odst. 3 zákona, jak namítal žalobce v žalobě (*Doplatek na bydlení lze přiznat s přihlédnutím k jejím celkovým sociálním a majetkovým poměrům také osobě, které příspěvek na živobytí nebyl přiznán z důvodu, že příjem osoby a společně posuzovaných osob přesáhl částku živobytí osoby a společně posuzovaných osob, ale nepřesáhl 1,3násobek částky živobytí osoby a společně posuzovaných osob.*).

Rozhodnutí správních orgánů tudíž v této věci nejsou plně v souladu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, takže jsou fakticky nepřezkoumatelná, jak ostatně uvedl i žalobce, přičemž soud nepřezkoumatelnost shledal i z jiných důvodů shora uvedených.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti proto soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 2.3.2011 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ ze dne 31.12.2010 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, neboť žalobní body uplatněné žalobcem byly shledány důvodnými. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci po zhodnocení rozhodných skutečností vydá nové rozhodnutí, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy a i s dostatečně vyjádřeným shora citovaným názorem zdejšího soudu s tím, že nejprve budou zjištěny a zajištěny všechny nezbytné podklady (např. lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu obsaženy) a založeny ve správním spisu pro vydání nového rozhodnutí a teprve poté bude vydáno rozhodnutí, které bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, rozhodnuto proto bylo, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

*Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven usnesením ze dne 14.4.2011 zástupcem advokát Mgr. Martin Zikmund; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.). Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování ve výši 2.880,-Kč v souladu s jím předloženým vyúčtováním ze dne 5.5.2011 ohledně počtu úkonů - částka 3 x 500,-Kč za 1 úkon právní služby, nikoli ve výši 2.100,-Kč (převzetí a příprava věci a doplnění žaloby), a 3 x 300,-Kč na úhradu hotových výdajů, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (**advokátní tarif**), v platném znění, a dále částka 480,-Kč, tj. DPH ve výši 20%, neboť ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (u zdejšího soudu vedeno pod Spr.č. 1239/2007), tedy celkem 2.880,-Kč. Předmětná částka bude vyplacena Mgr. M. Zikmundovi z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě (výrok III. rozsudku), kterou soud považuje za přiměřenou. Soud nevyhověl návrhu žalovaného ze dne 15.7.2011 na snížení požadované odměny za zastupování v jednom úkonu právní služby o 80% z důvodu, že doplnění žalob ve věci vedených u zdejšího soudu sp. zn. 17A 72/2010, 17A 13/2010 a 17A 21/2010 je z 80% zcela totožné, neboť k tomu neshledal žádný důvod a ani to neumožňuje příslušný předpis.*

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30.března 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně